

Nr 24.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående försäljning av ett till S:t Sigfrids sjukhus i Växjö upplåtet område; given Stockholms slott den 23 januari 1942.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Gustav Möller.

Utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 23 januari 1942.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, ERIKSSON, BERGQUIST, BAGGE, ANDERSSON, DOMÖ, ROSANDER, GJÖRES, EWERLÖF.

Chefen för socialdepartementet, statsrådet Möller, anför:

I en till Kungl. Maj:t ställd skrivelse den 5 december 1941, vilken inkommit till direktionen för S:t Sigfrids sjukhus i Växjö, har *drätselkammaren i Växjö* hemställt om tillstånd att få inköpa ett Kungl. Maj:t och kronan tillhörigt, till S:t Sigfrids sjukhus upplåtet område, beläget å fastigheten Växjö hospitalsgård 3¹⁴ i Växjö stad. Området, vars areal beräknas till omkring 50,000 kvadratmeter, har utmärkts å en vid framställningen fogad karts-kiss. Till stöd för framställningen har *drätselkammaren* anför:

Bihang till riksdagens protokoll 1942. 1 saml. Nr 24.

Sedan någon tid tillbaka hava underhandlingar förts mellan drätselkammaren och Kronobergs läns linodlareförening om stadens medverkan för förläggandet till Växjö av ett linberedningsverk. Vid dessa underhandlingar har det framhållits, att Växjö stad med hänsyn till läge och kommunikationer vore en lämplig plats för ett dylikt verk, därest staden kunde tillhandahålla för ändamålet erforderligt och passande markområde. Med anledning härav och sedan statens linnämnd vid sammanträde den 19 november 1941 beslutat att för sin del förorda Växjö som plats för ett linberedningsverk, som vore avsett att betjäna linodlare inom Östergötlands, Jönköpings, Kalmar och Kronobergs län, har drätselkammaren vänt sig till direktionen för S:t Sigfrids sjukhus med anhållan att få inköpa ett sjukhuset tillhörigt område, vilket efter besiktning av en representant från linodlareföreningen och ingenjören N. Zetterman i statens linnämnd befunnits vara lämpligt att användas till torkfält för linberedningsverket. På grund härav och med hänsyn till områdets läge intill järnvägslinje och i närheten av sjön Trummen hava ingenjören Zetterman och nämnde representant anhållit, att området måtte förvärfvas för linberedningsverkets räkning.

För stadens del skulle det vara av största betydelse att erhålla en industri av här ifrågavarande slag. Alltsedan en svenska tändsticksaktiebolaget tillhörig fabrik i Växjö år 1922 nedbrann, har industriverksamheten i staden varit av mycket ringa omfattning, ett förhållande, som medfört, att staden under alla dessa år haft att brottas med ett svårbemästrat arbetslöshetsproblem. Genom tillkomsten av det planerade linberedningsverket skulle möjligheterna att bereda sysselsättning i hög grad ökas. På grund härav och med hänsyn såväl till de ökade inkomstmöjligheter, som stå att vinna genom en industriell verksamhet av här ifrågavarande slag, som ock till omfattningen av den areal inom länet, som avsetts för linodlingen, har staden ansett sig böra tillmötesgå den från linodlarehåll gjorda framställningen att förvärva markområdet ifråga.

Vad priset för området beträffar vill drätselkammaren erinra om att statens linnämnd uppställt det villkoret för linberedningsverkets förläggande till Växjö, att staden utan kostnad för föreningen ställer erforderligt markområde till förfogande; och får drätselkammaren anhålla, att skälig hänsyn tages till denna omständighet vid priset fastställande.

Direktionen för S:t Sigfrids sjukhus i Växjö, som med skrivelse den 8 december 1941 överlämnat drätselkammarens framställning till medicinalstyrelsen, har för sin del hemställt om bifall till framställningen. Direktionen har hänvisat dels till ett av sysslomannen vid sjukhuset, med instämmande av sjukhusets chef, avgivet yttrande, dels ock till en värdering av området, som på direktionens uppdrag företagits av sekreteraren i Kronobergs läns hushållningssällskap E. Lindblad och nämndemannen H. Johansson, vilka tillika vore, Lindblad ordförande och Johansson ledamot i eklestiastik boställsnämnd. Av sysslomannens yttrande framgår, att av det till försäljning ifrågasatta området omkring $3\frac{1}{2}$ hektar utgjordes av åker och återstoden av kultiverad äng, samt att den årliga nettoavkastningen av området utgjorde omkring 600 kronor. I det över Lindblads och Johanssons värdering upprättade instrumentet uppskattas efter jämförelse med priset vid försäljning av mark, som vore belägen intill ifrågavarande område, dess värde till 35 öre för kvadratmeter, vilket, med antagande att områdets areal utgjorde 50,000 kvadrat-

meter, innebure, att köpeskillingen borde bestämmas till 17,500 kronor. Enligt värderingsmännen borde dock, innan försäljningssumman fastställdes, områdets areal uppmätas på marken. Av de vid direktionens yttrande fogade handlingarna framgår tillika, att vid taxering år 1938 av området gemensamt med andra fastigheter räknats med ett enhetsvärde per hektar av 1,600 kronor för åker och 600 kronor för kultiverad äng. För egen del har direktionen förklarat sig sakna anledning frångå vad av värderingsmännen föreslagits.

Sedan medicinalstyrelsen från *sysslomannen vid S:t Sigfrids sjukhus* infortrat yttrande över det i ärendet föreliggande värderingsinstrumentet, har denne i skrivelse den 16 december 1941 framhållit, att ifrågavarande område visserligen, åtminstone delvis, vore mindre lämpligt för bostadsbebyggelse men att området med hänsyn till dess belägenhet syntes vara mycket förmånligt för användning till industriellt ändamål. På grund därav och med hänsyn till att marken ur jordbrukssynpunkt vore av god beskaffenhet och hade ett för sjukhuset mycket gynnsamt läge ansåge sysslomannen ett pris av 40 öre per kvadratmeter skäligt.

Medicinalstyrelsen, som med skrivelse den 16 januari 1942 överlämnat handlingarna i ärendet till Kungl. Maj:t, har för egen del anfört, att styrelsen, med hänsyn till det ändamål, för vilket ifrågavarande markområde vore avsett, ej ville motsätta sig, att den föreslagna försäljningen komme till stånd. Under återopande av vad sysslomannen vid S:t Sigfrids sjukhus anfört har styrelsen föreslagit, att försäljningssumman beräknades efter ett pris av 40 öre per kvadratmeter. Som villkor för försäljningen anser styrelsen därjämte böra gälla, att staden — som förutsattes komma att med äganderätt överlåta markområdet å vederbörande linodlareförening — utfäster sig att vid antagande av stadsplan för området meddela föreskrift därom att området icke utan medicinalstyrelsens medgivande finge tagas i anspråk för annat ändamål än till linberedningsanstalt eller därmed jämförlig industri.

Såsom av det anförda framgår har Växjö stad för avsikt att, därest staden *Departements-* medgives rätt att inköpa ifrågavarande kronan tillhöriga, till S:t Sigfrids sjukhus i Växjö upplåtna område om cirka 50,000 kvadratmeter, utan ersättning överlåta området till en linodlareförening att av föreningen disponeras för uppförande av ett linberedningsverk. Med hänsyn till det ändamål, för vilket området är avsett att användas, och då varken medicinalstyrelsen eller sjukhusdirektionen funnit något att erinra mot att sjukhuset frånhändes markområdet, tillstyrker jag områdets försäljning till Växjö stad.

Vidkommande villkoren för områdets överlåtande å staden synes mig, såsom medicinalstyrelsen anfört, priset skäligen böra bestämmas till 40 öre för kvadratmeter. Det ytterligare villkor för försäljningen, som medicinalstyrelsen förordat, torde vara avsett att förebygga, att området framdeles användes på ett sätt som kan bliva till men för driften vid sjukhuset. Det kan ifrågasättas, om icke detta syfte kan på ett i jämförelse med medicinalstyrelsens förslag effektivare och smidigare sätt vinnas genom att i köpe-

handlingen intages en servitutsbestämmelse, som sedermera intecknas i det för försäljning avsedda området. Det torde kunna överlåtas åt Kungl. Maj:t att efter närmare övervägande avgöra, huru nyssnämnda syfte bäst må tillgodoses.

Försäljningen bör föregås av ny markuppmätning. Utgifterna härför liksom övriga med köpet förenade kostnader böra drabba staden ensam.

Slutligen torde böra ankomma på Kungl. Maj:t att närmare bestämma sättet för redovisningen av de medel, som inflyta genom försäljningen.

Under åberopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att förenämnda område om cirka 50,000 kvadratmeter må på angivna villkor försälas till Växjö stad.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan lämnar Hans Maj:t Konungen bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Bertha Klemedtson.